

РЕШЕНИЕ

№ 4688

гр. София, 13.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4192** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на [фирма] , с ЕИК[ЕИК] ,представявано от Б. А. чрез юриск. Я. Ч. против решение от 05.03.2021г , постановено по н.а.х.д.№ 13894/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-006678/10.07.2020г на директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С.- град, с което им е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл.415 ал.1 от КТ. Твърдят се касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Конкретизира се ,че съдът не е съобразил обстоятелството /установено с писмени доказателства по делото / ,че лицето А. К. е бил канен да се яви в офиса на касатора , но същия не е сторил това и възпрепятства установяването на връзка с него . Счита,че въззивния съд е следвало да изложи мотиви във връзка с твърдението им за маловажност на случая или да обоснове определеният размер на санкцията,който в случая е над минималния. Иска се отмяна на решението на районния съд респ. отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касатора не изпраща представител и не взема становище по същество на спора.

Ответникът по касационната жалба , чрез пълномощника си юриск. М. , моли да се остави в сила решението на районния съд.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд-София-град, VI касационен състав, като взе предвид посочените в жалбата като касационни основания обстоятелства, становищата на страните и установената от районния съд фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

За да отмени Наказателно постановление №22-006678/10.07.2020г на директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С.- град, въззивния съд е приел, че от събраните доказателства е установено деянието за което е наложено адм. наказание и, че нарушението е извършено от касатора, като е осъществен състава на чл.415 ал.1 от КТ.

Настоящата инстанция намира, че при постановяване на решението районният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуални правила, извършил е цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно задължението по чл.312 и чл.313, ал.1 НПК, приложим по препращане от чл.84 ЗАНН. В тази връзка е изследвал дали акта за установяване на административно нарушение е издаден при спазване на разпоредбите на ЗАНН, дали наказателното постановление съответства на изискванията за съдържанието му по чл.57 ЗАНН и дали наказващият орган при издаване на постановлението е спазил процедурата по чл.52 и сл. от с.з., като е направил законосъобразен извод, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при постановяването на обжалвания акт.

В нак. постановление достатъчно ясно и точно е описано извършеното нарушение, а интерпретирането на фактите според защитната позиция на касаторката не може да обуслови неправилност на въззивното решение.

Предвид липсата на доказателства, че предписанието на контролния орган е изпълнено, правилно е прието че се касае за нарушение на чл.415 ал.1 от КТ. Позоваването от касатора на покана за предоставяне на трудова книжка от К. на работодателя от 15.10.2020г –стр.61 от въззивното дело; покана от 04.10.2020г за даване на писмени обяснения от К. за неявяването му на работа –стр.63 от делото; протокол от 14.10.2020г с който работодателя удостоверява, че работника К. не се явява на работа са ирелевантни за вмененото на дружеството нарушение по чл.415 ал.1 от КТ.

В случая изпълнителното деяние се състои в бездействие от страна на ответника по касация да изпълни задължително предписание на контролен орган по чл.404 от КТ. Не се доказва от последния, че е поканил работника да му изплати полагащото му се обезщетение за неползуван платен годишен отпуск, пропорционално на времето през което е работил. Правилно е съобразено от районния съдия, че нарушението е неизпълнение на дадено предписание по чл. 415, ал. 1 от КТ, а не нарушение свързано с прекратяване на трудовото правоотношение или др. нарушение свързано с договореностите между работника и работодателя.

Изложени са мотиви и относно размера на наложената имуществена санкция, противно на твърденията на касатора за липса на такива.

Липсата на допуснати в производството по издаване на обжалваното въззивно решение нарушения, съставляващи самостоятелни касационни основания, съгласно чл. 348 ал.1 от НПК, за които съдът следи служебно съгласно чл. 218 ал.2 от АПК обуславя правилност и законосъобразност на същото, което следва да се потвърди.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221 ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №[ЕИК] /05.03.2021г , постановено по н.а.х.д.№ 13894/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-006678/10.07.2020г на директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С.- град
Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.